

Dr hab. n. med. Wiktor Kuliczkowski
Instytut Chorób Serca
Uniwersytet Medyczny we Wrocławiu
ul. Borowska 213, 50-556 Wrocław

Wrocław, 01.02.22.

Recenzja pracy doktorskiej lek. Danuty Mazur-Soliszewskiej
Ocena wpływu terapii resynchronizującej na funkcję nerek u pacjentów z
przewlekłą niewydolnością serca

Przedstawiona do recenzji rozprawa ma układ typowy. Liczy 132 strony, zawiera 16 tabel i 38 rycin oraz 105 pozycji literaturowych. We wstępie Autorka omawia szeroko zagadnienia związane z niewydolnością serca, rolą terapii resynchronizującej w leczeniu tego schorzenia oraz definiuje zespół sercowo-nerkowy. Wymienia również biomarkery, które posłużą jej do oceny wpływu terapii resynchronizującej na funkcję nerek. Treść wstępu wskazuje na dogłębną wiedzę Doktorantki w zakresie prowadzonego badania. Główny cel pracy i cele szczegółowe wynikają jasno ze Wstępu.

Materiał i Metoda są przedstawione w sposób zrozumiały. Wyniki przedstawiono bardzo szczegółowo w podziale i w odpowiedzi na założone cele badania. Dyskusja wskazuje ponownie na dokładną znajomość przez Doktorantkę badanych zagadnień i zasługuje na szczególne wyróżnienie.

Pomimo dużej wartości merytorycznej w trakcie lektury rozprawy nasunęły się Recenzentowi pewne uwagi.

1. Układ rozprawy doktorskiej zyskałby na przejrzystości przy uproszczeniu spisu treści
2. W rozdziale Materiał umieszczono dane, które powinny znaleźć się w rozdziale Wyniki
3. W rozdziale Materiał nie podano jasnych kryteriów włączenia do badania. Wskazane byłoby również umieszczenie analizy liczebności grupy badanej, którą założono do zebrania, aby uzyskać daną moc badania.

4. Brakuje dokładnych danych na temat przyczyn niewydolności nerek pacjentów włączanych do badania; z danych przedstawionych w tabeli 8 wynika, że minimalny poziom eGFR (ml/min/1.73m²) wynosił 27 a maksymalny 121; populacja była więc mieszana pod względem wydolności nerek. Czy pacjenci z niewydolnością nerek mieli ją wtórnie do niewydolności serca i jak to potwierdzano

5. Doktorantka oceniała wpływ terapii resynchronizującej na funkcję nerek, jednak odpowiedź na to pytanie gubi się w natłoku wniosków i obserwacji pobocznych

6. Ostatecznie ograniczona grupa badana oraz liczne widoczne na rycinach pomiary odstające mogą powodować, że wynik statystyczny co do głównego celu badania może być niepewny, co można przedyskutować jako ograniczenia pracy

7. Wnioski z badania są przedstawione zbyt opisowo i szczegółowo

Powyższe uwagi są jedynie niewielkimi korektami i w żadnym stopniu nie podważają bardzo dużej wartości merytorycznej przedstawionej do recenzji rozprawy. Jeszcze raz pragnę podkreślić moje uznanie dla wkładu pracy Doktorantki i jej efektu końcowego.

Rozprawa doktorska spełnia warunki określone w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 14. marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1789). Wnoszę do Wysokiego Kolegium Nauk Medycznych Uniwersytetu Rzeszowskiego o dopuszczenie lekarz Danuty Mazur-Soliszewskiej do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Wiktor Kuliczkowski

Wrocław, 01.02.22.

